

er masser af forskningsresultater på det område, men man vil bare ikke anvende dem.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Arbejdsskadestyrelsen har ikke iværksat forskning på området, men vi har via satspuljeforhandlingerne fået gennemført, at der er nogle arbejdsmedicinere, der er i gang med forskning, når det drejer sig om museskader.

Jeg synes lige, vi skal holde en pause. Det kan godt være, hr. Klaus Kjær har mange store problemer med Arbejdsskadestyrelsens måde at forvalte hele lovgivningen på, og det må stå for hr. Klaus Kjærs egen regning, men når vi laver en systematisk forskning, er det da ikke Arbejdsskadestyrelsen, der siger, at af hensyn til arbejdsgivernes store forsikringsudgifter ønsker de ikke den forskning, og det er jo overhovedet heller ikke det, beslutningsforslaget lægger op til. Nu er der afsat midler til at forske i museskader, og vi regner med, at der kommer nogle resultater i løbet af kort tid, og så må vi køre nogle retssager. Jeg regner med, at Teknisk Landsforbund og tilsvarende organisationer er i gang med at overveje det.

Det handler om systematik, om grundforskning, ikke om, at der skal sidde en eller anden formand for et ervervs sygdomsudvalg og sige, at man ikke vil have forskning her. Det er jo ikke sådan, det hænger sammen. Men hr. Klaus Kjær har en noget firkantet opfattelse af, hvem det er, der reelt bestemmer. Det er den til enhver tid siddende socialminister, der er den politisk ansvarlige for, hvordan Arbejdsskadestyrelsen fungerer, det er ikke som det billede, hr. Klaus Kjær har af, at det er embedsmændene og kun embedsmændene, der styrer. Jeg synes, det er ganske betænkeligt, hvis hr. Klaus Kjær har den opfattelse af den danske centraladministration.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 185:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af lovgivningen om arbejdsskadesikring.

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.

(Fremsat 6/4 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Beslutningsforslaget er vel i realiteten en opfølgning af Arbejdsskadeudvalgets betænkning.

Jeg tror, det er de fleste bekendt, at det afsluttede sit arbejde i april, men ikke kunne blive enig om løsninger på de problemer, som det skulle tage stilling til. Regeringen har i lyset heraf besluttet at iværksætte et arbejde for at få en egentlig reform på arbejdsskadeområdet, og forhåbentlig inden sommeren eller i hvert fald senest lige efter sommeren vil regeringen fremlægge de principper, hvorpå en sådan reform skal hvile. Det er nogle grundlæggende principper med hensyn til, hvordan der kan gives erstatning.

En af de ting, jeg i den tid, hvor jeg har haft fornøjelsen af at være socialminister, gentagne gange er stødt på, har netop været problemer, når det gælder arbejdsskadeområdet. Når jeg kigger på det antal breve, jeg modtager fra borgerne, og tænker på det antal henvendelser, jeg får, når jeg besøger forsamlingshuse og diskuterer med mennesker, går arbejdsskader ofte igen.

Jeg har ikke noget godt svar, når jeg møder en jordemoder, som ikke kan få erstatning for en håndskade, som er sket under en voldsom fødsel, med den begrundelse, at man må kunne forvente som jordemoder, at en fødsel kan udvikle sig voldsomt; heller ikke, når jeg møder en lastbilchauffør, der ikke kan få erstatning for en løfteskade, der er opstået i forbindelse med et hjulskift, med den begrundelse, at når man ikke til hverdag har tunge løft, kan man ikke få en skadeserstatning; heller ikke, når jeg taler med en håndværker, som ikke kan få erstatning for en rygskade, fordi arbejdet i et lavt kælderrum kun har været 20 minutter, og man skal have været påvirket mellem 3 og 4 timer for at kunne få skadeserstatning.

Det er den slags eksempler, man ofte kan støde på og dermed komme i den situation, at men-